

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
végzése**

Az ügy száma: Mpk.II.10.560/2018/3.

A tanács tagjai: . Stark Marianna a tanács elnöke, előadó bíró
é dr. Csernay Krisztina bíró
. Tálné dr. Molnár Erika bíró

A felperes:

A felperes képviselője: Dr. Galambos Károly ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője: Dr. Bodnár Erika ügyvéd

Az ügy tárgya: közalkalmazotti jogviszony megszüntetése

A fellebbezéssel élő fél: felperes

Az elsőfokú határozat: Fővárosi Ítéltábla 1.Pkf.25.572/2018/4.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Ítéltábla 1.Pkf.25.572/2018/4. számú végzését helybenhagyja.

A másodfokú eljárás illetékét az állam viseli.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A tényállás

- [1] A felperes - aki közalkalmazotti jogviszonyban állt az alperessel - munkaügyi pert indított, kereseti kérelme szerint az alperes 2015. május 28-án kelt rendkívüli felmentése jogellenessége jogkövetkezményei iránt. Az előzményi per iratai szerint munkavállalói költségkedvezményre jogosult.
- [2] A Salgótarjáni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 4.M.179/2015/64. számú végzésével a per tárgyalását a 4.M.58/2016. számon indult per jogerős befejezéséig felfüggesztette. A végzés ellen a felperes fellebbezést terjesztett elő.
- [3] A Balassagyarmati Törvényszék 2.Mpkf.20.738/2017/3. számú végzésével az elsőfokú végzést helybenhagyta és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 5.000,- Ft fellebbezési költséget és az állam javára - külön felhívásra - 7.000,- Ft fellebbezési eljárási illetéket. A végzés ellen fellebbezésnek nem volt helye.
- [4] A felperes a Pkf.4. sorszámú beadványában azt indítványozta, hogy a törvényszék a 3. számú végzését javítsa ki és a felperes 7.000,- Ft

fellebbezési illetékben történő marasztalását mellőzze. Amennyiben a végzés kijavítása iránti kérelme nem vezetne eredményre, kérte az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 8. § (1) bekezdése alapján a 7.000,- Ft illeték törlését. Amennyiben az első- és másodlagos kérelme nem vezet eredményre, harmadlagosan kérte a beadványát a Balassagyarmati Törvényszék 2.Mpkf.20.738/2017/3. számú másodfokú eljárásban hozott illetékben marasztaló rendelkezése elleni fellebbezésnek tekinteni.

- [5] A Balassagyarmati Törvényszék a 3. számú végzés ellen előterjesztett kijavítás iránti kérelmet és fellebbezést 2.Mpkf.20.738/2017/5. számú végzésével elutasította. A végzés indokolása szerint a határozat meghozatala során a bíróság elírást, vagy téves számítást nem alkalmazott, a Pp. 224. §-a alapján a határozat kijavításának nincs helye. Az Itv. 80. § (1) bekezdése az illeték törlésére sem ad lehetőséget. Megállapította, hogy a 3. számú végzés ellen a Pp. 254. § (1) bekezdése alapján fellebbezésnek helye nincs, így a bíróság a kijavítás, az illeték törlése iránti kérelmet és a fellebbezést hivatalból elutasította.
- [6] A végzés ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést. Ebben azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla kijavítási kérelem elutasítása tekintetében a törvényszék végzését változtassa meg és a kijavítási kérelemnek, másodlagosan az illeték törlése iránti kérelemnek adjon helyt. Kérte a 3. számú végzéssel szemben előterjesztett fellebbezés elutasítására vonatkozó rendelkezés hatályon kívül helyezését és a törvényszék új eljárásra és új határozat hozatalára való kötelezését.
- [7] A Fővárosi Ítéltábla 2.Pkf.25.572/2018/2. számú végzésével a törvényszék végzését helybenhagyta és kötelezte a felperest, hogy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal felhívására térítsen meg az államnak 18.000,- Ft fellebbezési illetéket. A végzés ellen fellebbezésnek nem volt helye.
- [8] A határozat indoklásában foglaltak szerint jogszabály alkalmazásával összefüggő esetleges tévedés korrigálása kijavítás iránti kérelemmel nem érhető el. A perbeli esetben azonban a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 3. § (1) bekezdés f) pontja alapján a felperest nem illetékmentesség, hanem jövedelmi és vagyoni viszonyaira tekintet nélkül költségfeljegyzési jog illette meg, amely a rendelet 3. § (2) bekezdése és a Pp. 85/A. § (2) bekezdés b) pontja szerint az illetékeljegyzés jogkedvezményét foglalja magában. Az illetékeljegyzési jog alapján a félnek az illetéket nem kell előzetesen megtérítenie, arról a bíróság utólag dönt az ítéletben, vagy az eljárást befejező egyéb határozatban. A másodfokú bíróság fellebbezési eljárása a 4.M.179/2015/64. számú végzés elleni fellebbezés elbírálására irányult, az eljárást befejező érdemi határozatnak így az ennek felülbírálatáról rendelkező 2.Mpkf.20.738/2015/3. számú végzés tekinthető.
- [9] Az ítéltábla határozatának indokolása kitért arra, hogy az eljárás az Itv. 57. § (1) bekezdés g) pontja alapján a határozat kijavítása, illetve kiegészítése iránti kérelem elbírálására

irányult, ezért az illetékmentes. Az e tárgyban meghozott végzés elleni fellebbezés esetére azonban a jogszabály az illetékmentesség kedvezményét nem biztosítja. Erre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a felperest az Itv. 47. § (1) bekezdése szerint meghatározott mértékű le nem rótt fellebbezési illeték megtérítésére kötelezte.

- [10] Ezt követően a felperes a Fővárosi Ítéltábla végzése ellen kijavítás iránti kérelmet és fellebbezést is előterjesztett. Elsődleges kérelme szerint a végzés kijavítását, a 18.000,- Ft fellebbezési illetékben történő marasztalás mellőzését kérte, valamint annak a rendelkezésnek mellőzését, hogy a végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

Az elsőfokú végzés

- [11] A Fővárosi Ítéltábla 1.Pkf.25.572/2018/4. számú végzésével a felperes 1.Pkf.25.572/2018/2. számú végzés kijavítása iránti kérelmét, és a végzés ellen előterjesztett fellebbezését - utóbbit hivatalból - elutasította.
- [12] A határozat indokolásában foglaltak szerint a Fővárosi Ítéltábla a 2. számú végzése rendelkező részében számítási hibát nem vétett, abban elírás sincs, a végzés indokolása tartalmazza, hogy az illeték összege, és annak megfizetésére kötelezés mely jogszabályi rendelkezésen alapul, ezért a végzés kijavítása iránti kérelmet elutasította. Ebből következően az illeték törlésére vonatkozó felperesi kérelmet megalapozatlannak ítélte.
- [13] A Fővárosi Ítéltábla a 2. számú végzését másodfokú eljárásban hozta meg, a Pp. 233. §-a alapján pedig ezen határozat ellen nincs helye fellebbezésnek, a határozat a Pp. 233/A. § kivételei közé sem tartozik, ezért a fellebbezést az ítéltábla a Pp. 237. §-a alapján hivatalból elutasította.

A felperes fellebbezése

- [14] A jogerős végzés ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, kérte annak megváltoztatását és a kijavítási kérelemnek, másodlagosan az illeték törlése iránti kérelemnek való helyt adást, valamint a 2. számú végzéssel szemben előterjesztett fellebbezés - hivatalból való - elutasítására vonatkozó rendelkezés hatályon kívül helyezését és a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára való utasítását az alperes fellebbezési költségekben való marasztalása mellett.
- [15] A fellebbezés érvelése szerint a kijavítás iránti kérelmében a felperes elsődlegesen a 18.000,- Ft fellebbezési illetékben történő marasztalásának mellőzését kérte. A Fővárosi Ítéltábla a 2. számú végzésének indokolásában arra utalt, hogy felperest a kijavítási kérelmet elutasító másodfokú bírósági döntéssel szemben illetékmentesség nem illeti meg az Itv. 57. § (1) bekezdés g) pontja alapján, amelyre tekintettel illeték fizetésére köteles. Nem adta azonban indokát annak, hogy az Itv. 47. § (1) bekezdése

alapján miért lenne köteles - a 7.000,- Ft illeték megfizetésére kötelezését támadó - a kijavítási kérelem elutasítása elleni fellebbezésére tekintettel 18.000,- Ft illeték megfizetésére.

- [16] Álláspontja szerint mivel a fellebbezési pertárgyérték az Itv. 39. § (1) bekezdése alapján 7.000,- Ft volt, amelynek 3%-a 210,- Ft, így fellebbezési illetékként 7.000,- Ft illetéket lehetett volna a terhére megállapítani. Jóllehet a határozat indokolása nem tért ki rá, de felperes álláspontja szerint nem lehetett figyelembe venni az illeték meghatározásánál az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontját. Ettől függetlenül az ítéletábla előtti eljárás nem volt peres eljárás, mivel a Fővárosi Ítéletábla a fellebbezést elbíráló végzésével a 2.Mpkf. végzés elleni fellebbezést bírálta el, így a nemperes eljárásban is a nem meghatározható pertárgyérték legfeljebb 300.000,- Ft lehetett volna, amely alapján a 3%-os illeték mértéke 9.000,- Ft.
- [17] A perben még irányadó 1952. évi III. törvény (Pp.) alapján a felperest nemcsak a Pp. 85/A. §-a szerinti tárgyi költségfeljegyzési jog illette meg, hanem a Pp. 358/B. §-a alapján munkavállalói költségkedvezmény is, amely jogosultságot a bíróság hivatalból vizsgálja. A Fővárosi Törvényszék 3. számú végzése tekintetében a 7.000,- Ft illeték mellőzése iránti kijavítási kérelmében a munkavállalói költségkedvezményére és a tárgyi költségfeljegyzési jogára is hivatkozott.
- [18] A fellebbezési érvelés szerint a másodlagosan előterjesztett fellebbezés hivatalból való elutasítása jogszabálysértő, mert a felperes álláspontja szerint a fellebbezés nem nyílt meg. A fellebbezés a felperes szerint abban az esetben nyílt volna csak meg, ha a kijavítási kérelem tárgyában az eljáró bíróságok jogerős határozatot hoznak.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [19] A felperes fellebbezése az alábbiak miatt nem megalapozott.
- [20] Az illetékre és a munkavállalói költségkedvezményre vonatkozó szabályok alkalmazásáról szóló 2/2013. (IV.8.) KMK vélemény (a továbbiakban: KMK vélemény) II. pontjában foglaltak szerint az illeték alapja és mértéke a munkaügyi perben is a peres eljárás egyes különálló szakaszaiban külön vizsgálendő (1/2012. KMPJE).
- [21] A felperes a törvényszék végzése elleni fellebbezésében a kijavítás iránti kérelme elutasítását sérelmezte, a fellebbezésében vitássá tett követelés értéke valóban 7.000,- Ft volt, de nem ezt kellett az illeték alapjának tekinteni, hanem az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja szerint a peres eljárásokban meg nem határozható pertárgyértéket, ami 600.000 forint.
- [22] Az Itv. 47. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés illetéke végzés elleni fellebbezés esetében a 39-41. § szerint megállapított illetékalap után 3%, de legalább 7.000,- Ft, legfeljebb 300.000,- Ft.
- [23] Az ítéletábla ezért nem vétett számítási hibát, amikor a peres

eljárásokban irányadó meg nem határozható pertárgyérték 600.000,- Ft-os mértéke alapján határozta meg a 3%-os illeték mértékét 18.000 forintban.

- [24] Téves érvelést tartalmaz a fellebbezés arról, hogy a fellebbezéssel támadott végzést az Ítéletábla nem peres eljárásban hozta meg. Az eljárás a felperes keresetével és nem kérelmével indult, ezért az mindvégig munkaügyi pernek minősül akkor is, ha a bíróság tárgyaláson kívül hozta meg a határozatát.
- [25] Az Ítéletábla a 2. számú végzésével a felperes fellebbezése tárgyában döntött, ezért az Itv. 57. § (1) bekezdés g) pontja nem volt alkalmazható.
- [26] A Pp. 224. § (1) bekezdése szerint a bíróság névcseré, hibás névírás, szám- vagy számítási hiba vagy más hasonló elírás esetén a határozat kijavítását végzéssel bármikor hivatalból is elrendelheti.
- [27] Az adott ügyben tévedtek ugyan a bíróságok, amikor az illeték viseléséről szóló rendelkezésüket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 3. § (1) bekezdés f) pontjával és a Pp. 85/A. § (2) bekezdés b) pontjával indokolták, azonban ez a körülmény nem tekinthető elírásnak vagy számítási hibának, így e jogi tévedés a határozat kijavításával jogszerűen nem orvosolható, nincs olyan jogszabály, amelynek alapján ez a jogi tévedés a felperes kérelmei alapján a Kúria eljárásában orvosolható lett volna.
- [28] A KMK vélemény I. c) pontja szerint a 2010. január 1-jétől indult perekben a munkavállalói költségkedvezményt a jogosultságot megalapozó feltételek megléte esetén a bíróság a per egész tartama alatt hivatalból engedélyezi.
- [29] A munkavállalói költségkedvezmény munkaügyi perben a munkavállaló javára a Pp. 84. § (1) bekezdésében foglalt teljes költségmentességet jelent. A munkaügyi perekben a munkavállalót az előírt jogszabályi feltételek alapján bírói mérlegeléstől függetlenül a per egész tartamára, alanyi jogon illeti meg. Az arra való jogosultságot a bíróságnak hivatalból kell vizsgálnia. Tehát a munkavállalói költségkedvezmény az arra jogosító feltételek fennállása esetén alanyi jogon illeti meg a munkavállalót, és ez alapján mentesül a törvény erejénél fogva pervesztessége esetén is az illetékfizetési kötelezettség alól. Az engedélyezett munkavállalói költségkedvezmény a per egész tartamára szól a Pp. 358/B. §-a alapján. Mindezeket az adott ügyben eljáró bíróságnak és az Ítéletábla figyelmen kívül hagyta, de ez a Pp. 224. § (1) bekezdése alapján nem orvosolható.
- [30] A KMK vélemény III. pontja szerint a munkavállaló az őt megillető illetékmentesség folytán a munkaügyi perben is a perszakaszonként megállapított illetékalap után külön-külön számított eljárási illeték megfizetése alól mentesül.
- [31] A fellebbezést érdemben elbíráló bíróságnak másodfokú végzése ellen a Pp. 233. §-a alapján nem volt helye fellebbezésnek. E körben az ítéletábla a fellebbezés hivatalból történő elutasítását helybenhagyta, valamint helybenhagyta a felperes kijavítási

kérelmének elutasítását is. Ezek a rendelkezések szintén nem vonhatóak a Pp. 224. § (1) bekezdése körébe.

- [32] Minthogy a felperes fellebbezése olyan határozat ellen irányul, amely ellen a fellebbező nem élhet fellebbezéssel, a fellebbezés Pp. 237. §-a alapján történt elutasítása megfelelt a jogszabályoknak, ezért a Kúria, mint másodfokú bíróság a Fővárosi Ítéltábla fellebbezéssel támadott végzését a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Záró rész

- [33] A felperes a másodfokú eljárásban pervesztes lett. Mivel azonban az alperesnek a másodfokú eljárásban bizonyított költsége nem merült fel, az erről történő határozathozatalt a Kúria a Pp. 78. § (2) bekezdése szerint mellőzte.
- [34] A pervesztes felperes munkavállalói költségkedvezményre jogosult, ezért a másodfokú eljárás illetékét - a határozatban kifejtettek szerint - a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2019. június 19.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, előadó bíró, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina bíró, Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő